

עדות המזרח

למרות "שלוש הישוב מור" נאו מארצות המזרח מייצגי גים אותו רק 11 ה"כים, שאינם קרובים ביותר לה מוני הספרדים. המקומיים, ודבעיותיהם המיוחדות. לא הועלו אף פעם אחת לר יו: הפלות הספרדים לרעה בתור לעבודה, להתישבות; הקיפוח השיטתי של השכר נות ה"שחורות" (כמו שכר נת התקנה ושפירא בתל אביב) ככלי השרותים הצ"י בוריים, כלי יוצא מן המזר. מפעם לפעם הושמע הרעיון של יצירת מפלגה "אסיא תת" רבת, שתאחד את המוני הספרדים של הישוב הוותיק עם העדה החדשה מארצות ערב, אולם הרעיון לא נובש, לא הוצא לפועל. במקום זאת תנסה כל המפי לגות להגדיר את מספר הכי פרדים והתימנים ברשימות מועמדיהן לכנסת השניה, לצוד קולות הבוחרים הרגלי שים לנקודה זו.

בין שליחי עדות המזרח בי כנסת הראשונה: ישראל ישי עיהו, עפקן מפא"י, מקורב בן ג'י, לשעבר סקיד ממשי לה, ואחד משלושת הח"כים התימנים.

משה כדעמי, עורכדין ויו"ר העדה הספרדית בתל אביב יפו, המצטיין באייתלותו, אך ניתק רק שנתיים וחצי אחר הבחרו את ככלי מפלגתו שמונעו ממנו את השמעת דבריו הכנים.

אברהם אלמליח, מלשן וכן אחת המשפחות הספרדיות המכובדות, מסתפק בהרמת יד קואליציונית נאמנה, עני דת אות לגיון הכבוד הצר פתי ותיקון שגיאות ה"כים (כולד שגיאות דקדוק ערביות לתופיק. טובי).

המועמד השמאל

משה סנה היה רופא, עיתונאי וקצין צבאי, איש הציונות הכללית, מפ"ם והקומוניסטים. כח"כ הצטיין בקריאות כיו ניים, עקיצות לאירכות ליריבים, וזכחים, הרבצות תורה. ככל נאומיו פזל לעבר קהל הבוחרים. הסיבה: היותו מועי מר, כבוה, (כנציג הקו הסטליני במפלגתו) לראשות ממשלת ישראל ביום התגשמות שאיפתו: ישראל, מדינה סוציאליסטית.

הבלתי תלויים

נתן פרידמנדיון, לשעבר ראש לח"י, שמואל מרדכי וערי ז'בוטינסקי, שהתרחקו מהירות, כלמו כח"כים בלתי תלוי יום, שהתקשו בקבלת רשות דיבור (הניתנת לפי מפתח סיעתי), אך בכנסת השנייה שוב לא יופיעו בלתי תלויים, בין כה. ההסבר הפשוט: הגבלת הסיעות בחוק הבחירות.

התישבות מפ"ם

אחרון ציונינג וישראל גלילו הם שני אנשי סיעה ב' היושבים בין הכסאות, שעה שפלגם במפלגה נשחק בין המיעוט הימני לרוב השמאלי בתוך מפ"ם.

הנשים. 4 ת"כיות (דבורה נצר, אסתר רוזאלינאר, שושנה פרסיק ורחל כהן), מתוך 11 הנשים שנבחרו לכנסת הראשונה.

